

1500 K, na grottenhofske soli pa okroglih 2000 K. To so pač ogromne svote! Toda toliko stane učenec vobče, deželo pa stane učenec v istini le okoli 700 K, ker se nekaj stroškov pokrije s stipendijami, ustanovljenimi od oseb, občin in zastopov, ter z dohodki šolskih zemljišč. Vseh izdatkov je na leto približno na obeh solah po 70 000 K.

Pri takih velikanskih stroških je misliti pač le v tem slučaju na uresničenje kmetijske šole, ako bi šola dobivala redno vsako leto veliko podporo. In ravno taka podpora bi se dala dobiti od države! Vsaj tako naši državni poslanci javno in zasebno zatrjujejo. Ko so pred dvema letoma povprašali pri poljedelskem ministru zaradi ustanovitve državne kmetijske šole, se jim je odgovorilo, da se to iz načelnih ozirov ne more zgoditi — ker še država dosedaj ni nobene nižje kmetijske šole ustanovila — pač pa bi se mogla dobiti podpora. Majhno podporo bi morda dovoljeval naš deželni zbor. Drugi glavni stalni dohodki pa bi se morali osigurati po okrajnih zastopih Ljutomer, Ormož in morda Gor. Radgona. To bi se moglo zgoditi le, če se povišajo okrajne doklade, kar bi ne bilo tako občutljivo. Sedaj plačujejo okraj Ljutomer 36%, Ormož 34% in Gor. Radgona 27% okrajnih doklad, kar v primeru z drugimi okraji niso visoke doklade. Brezdvomno bi šoli pomagali še drugi okrajni zastopi, ki so v slovenskih rokah, in slovena. posojilnice z ustanovitvijo stipendij. Slovenske posojilnice v prizadetih okrajih pa bi se morale zavezati, da bodo dajale rednih podpor. Saj se je njih imetje nabralo večinoma iz kmetijskih denarjev, in kmetu v prid se naj tudi v prvi vrsti uporablja. Po zadnjih nam pristopnih statističnih podatkih je znašal rezervni zaklad posojil. v Ljutomeru 83 261 K, v Gornji Radgoni 21.703 K, v Ormožu (dr. Geršak) 67.099 K, v Ormožu (dr. Omulec) 2.991 K.

Ker je vendar mogoče, da bi okrajni zastop gornjeradgonski tudi v tem vprašanju nasprotoval splošni želji slovenskih kmetov, stopilo bi se lahko tudi v dogovor zaradi ustanovitve kmetijske šole z narodnim okr. zastopom šentlenartskim. Seveda bi potem kazalo ustanoviti nameravano šolo pri Št. Juriju ob Štavnici, ker je bolj naravno središče okrajev Ljutomer, Ormož in Št. Lenart. Toda takih krajevnih vprašanj ne smemo preveč naglašati, glavni smoter mora biti stvar sama, ustanovitev kmetijske šole.

Na shodu v Ljutomeru se bo govorilo tudi o ustanovitvi meščanske šole za Ljutomer. Lapajnetova »Slovenska zadruga« je dne 1. avg. 1903 vedela poročati, da ima

Ljutomerska posojilnica že čez 5000 K določenih za ustanovitev meščanske šole v Ljutomeru. Gospod Lapajne je v istem listu v fantastičnih orisih naslikal možnost, da se ustanovi meščanska šola. Noben zaveden Slovenec ne more biti načeloma proti ustanovitvi meščanskih sol. A edino pravo kmetijsko stališče je, ako se naj z denarjem posojilnic in okrajnih zastopov ustanovijo šole, torej pretežno s kmetijskim denarjem, naj se ustanovijo šole, ki so v prvi vrsti njegovemu stanu v hasek. Slovenci trga Ljutomer in mesta Ormož naj skrbijo, da prideta te dve doslej nemčurski gujezdi kmalu v njihove slovenske roke, potem se lahko s kmetom zopet govori o ustanovitvi meščanskih sol. Takrat bo kmet gotovo tudi rad pomagal, a glavne stroške naj nosita trg in mesto, kajti temu prebivalstvu so v prvi vrsti namenjene meščanske šole in se le v drugi vrsti kmetu. Podatki o štajerskih nemških meščanskih solah dokazujejo, da je odlična večina učencev na teh solah iz mest oziroma trgov. Nihče pa ne more oporekati, da bi ne bila v Ljutomeru in Ormožu potreba slovenskih meščanskih sol, in ljudstvo ima narodno dolžnost zahtevati po shodih njih ustanovitev o d e ž e l e, ker je ta nemškimi sodeželanom dovolila enakih sol že celo vrsto: šest popolnoma deželnih, druge so do dežele v istem razmerju kakor ljudske šole. Toda kmetijsko ljudstvo si jih naj ne zida na svoje stroške, dokler si ne bo prej poskrbelo dovolj za svojo lastno stanovsko izobrazbo!

Izvestno brez izjeme želimo vsi rojaki iz ljutomerskega okraja, da se vrlenu, po naobrazbi koprnečemu kmetijskemu ljudstvu posreči dobiti kmetijsko šolo, a da se tudi tržkemu slovenskemu prebivalstvu uresniči nja želje.

A. Korošec.

Deželni zbor štajerski.

Gradec, 3. novem.

Obstrukcija.

Naši bralci že anajo iz poročil v državnem zboru, kaj pomeni beseda obstrukcija. Če manjšina v deželnem ali državnem zboru meni, da se njej godi krivica v sled postopanja večine, skuša zabraniti nadaljno posvetovanje s tem, da zahteva glasovanje po imenih ali da tirja, da se morajo vse vloge prebrati dobesedno itd. Nemška manjšina v državnem zboru je tudi s silo zabranila vsako razpravo.

Najvažnejša stvar v zdajšnjem zasedanju dežel. zbora štajerskega je sprememba volil-

nega reda za deželni zbor. O tem je »Slov. Gospodar« že poročal večkrat, kaj zahtevajo kmetijski poslanci našega dežel. zbora. Poslanci vseh strank: Slovenci, konservativci in bauernbündlarji zahtevajo v prvi vrsti pomnožitev poslancev iz kmetijske skupine. Devet tisoč kmetijskih ljudi ima zdaj 23 poslancev, 300 000 meščanov pa 27 poslancev. Zahtevale so vse tri kmetijske stranke začetkoma pomnožitev kmetijskih poslancev vsaj za pet. Tako bi bilo kmetijskih poslancev potem 28. Ker je pa nemška večina izrekla, da tega nikdar ne dovoli, je kmetijska manjšina zahtevala vsaj štiri nove sedeže v dežel. zbornici za kmetijsko ljudstvo. Nemška večina je sicer temu privedla, a ob enem zahtevala pomnožitev mestnih poslancev tudi za štiri sedeže. Potemtakem bi pa ostala dozidajšnja krivica tudi v spremenjenem volilnem redu. Manjšina je torej sklenila obstrukcijo v seji deželnega zbora dne 3. novemb. Ko je bauernbündlar Brandl zahteval, naj se neki predlog izroči občinskemu odseku, je zahteval vodja bauernbündlarjev Rokitski, da se naj o tem predlogu glasuje za ali proti predlogu. Ko se je ta stvar rešila, je poročal poslanec Reitter o neki zadevi. Zdaj se vzdigne konservativec Kren ter predlaga on glasovanje po imenih. Ko se skonča to glasovanje, je pri prihodnji točki dnevnega reda slovenski poslanec Ivan Vošnjak zahteval petkratno glasovanje. Večina dežel. zbora je videla, da tako ne gre dalje ter vplivala na dežel. glavarja, naj sejo pretrga za pol ure. To se je po petkratnem glasovanju zgodilo. Med tem so se razne stranke posvetovale, kako jim je postopati dalje. Dogovorilo se je, da se danes popusti obstrukcija; deželni zbor pa naj še dovrši obravnavo ene točke dnevnega reda. To se je zgodilo in prihodnja seja dežel. zbora se je napovedala za prihodnji četrtek 5. novembra. Precej po dnevnji seji dežel. zbora so imeli vsi poslanci vseh treh kmetijskih strank skupno posvetovanje, da sestavijo svoje zahteve radi spremembe volil. reda. Soglasno se je sklenilo, da ne odjenjajo ne za pičico od svojih itak skromnih zahtev, namreč: število kmetijskih poslancev se pomnoži za štiri. Od teh dobijo kmetije na Zgor. Štajerju 1, kmetije na Sred. Štajerju 3 in na Spod. Štajerju 1 poslanca več. Število mestnih poslancev se pomnoži v Gradcu za tri, nikdar pa ne v Mariboru za 1, kakor nemška večina zahteva. Skupina kmetijskih poslancev voli dva dežel. odbornika; nikdar pa ne pripusti, da bi nemška večina še enega poslanca volila v deželni odbor. Število poslancev v novi splošni skupini za kmete mora biti 4 — a za mesta in trge 3. To so poglobitve zahteve kmetijskih poslancev.

Ukor dežel. odborniku Feyrerju.

Deželni odbornik je v današnji seji v zasebnem govoru očital baronu Rokitskemu njegovo postopanje, da se veže s klerikalci in Slovenci zoper nemško ljudstvo. Pristavil je še besede: Pfai Teufel! Ob koncu se je Rokitski ta dogodek razložil ter zahteval od dežel. glavarja, grofa Attemsja, naj da ukor dežel. odborniku Feyrerju. V imenu sloven. poslancev je isto zahteval dr. Jurtela in v imenu nemških konservativcev Hagenhofer. Deželni odbornik Feyrer se je nekaj izgovarjal, da ni hotel žaliti slovenskih poslancev ali pa nemških katoličanov. Deželni glavar ga je poklical k redu radi tega neparlamentarnega obnašanja.

Poprava strug Sevnice, Močnika, Gabernice, Sromlice, Sotle in Save. O tej zadevi je govoril v seji dne 30. okt. poslanec Žičkar. Govor se bo objavil pozneje. Deželni zbor je sklenil na predlog poročevalca v deželnem kulturnem odseku, dr. Jurtela, da se naroči dežel. odboru, naj v prihodnjem zasedanju dež. zbora radi prvih štirih potokov potrebno predlaga. V seji dne 31. okt. je isti poslanec vtemeljil ustanovitev meščanske šole v Sevnici. Predlog se je izročil učnemu odseku. Dne 3. novembra je vložil poslanec dr. Hrašovec predlog za ustanovitev meščanske šole s sloven. učnim jezikom v Žalcu.

Pred njima je stala steklenica vina in dva polna kozarca. Smehljaje sem ju nagovoril: »Tako sama najdem gospoda pri steklenici vina?«

Toda komaj sem izrekel to, stopil sem korak nazaj. »Prosim, oprostita, ker sem vsju motil!« Hotel sem oditi, kar se vzdigne Lekold in me pozdravi.

»Ne motite naju ne! Pijte pri nama kupico vina!« — Obotavlja se sem se vsedel.

»Ne, ne«, vsklikne nakrat Evald bled kot stena. »Vi naju ne motite! Nasprotno — povejte nama, ali se mora slovesno dana prisega spolniti?«

»Seveda«, odvrnil sem smehljaje. »Zato je dana, da se spolni!«

»Ali se lahko taka prisega odveže?«

»Pač; če bi na primer kdo prostovoljno odstopil, ga odvezal od storjene obljube ali prisegel in če bi bila nemogoča spolnitev te prisega.«

»In če bi dana prisega ne bila odvezana?« vpraša Evald temno in strmi pred se.

»No, kakor sem že poprej rekel, se mora spolniti, ako je le mogoče.«

»Saj slišiš vendar, ljubi Evald«, reče Lekold, »če je le mogoče.«

»Ali krcg tega se suče vse. Jaz moram — jaz hočem imeti dokaz! On mora držati svojo prisego — ali ga pa ni več — in je

sploh nič«, vsklikne Evald. »Pa oprostite«, de nato, »ali je prisega telesna ali duševna?«

»Oboje«, mu odvrnem; »duševna zato, ker telo brez duha ne more storiti ničesar, nima moči, ne volje; in ker prisega pokliče najvišje, najčistejše in najsvetejše bitje, Boga za prič. Telesna pa, ker jo telo izgovori in pri krivi prisegi zapade telo človeškemu sodišču.«

»Ako je prisega duševna, potem mora njena vez tudi po smrti veljati.«

»Ljubi Evald, po smrti nehajo vse osebne vezi«, mu urno odvrnem.

»Tako?« reče Evald zaničljivo se smejoč, »tako mečete vi svojo vero in svoje trditve na en kup. Vendar oprostite! Morebiti me niste prav razumeli«, nadaljuje bolj mirno. »Tukaj se gre za prisego, ki se ne da zvršiti v tem življenju, ampak se le po smrti začne. Spomnite se najinega pogovora pred nekoliko dnevi. Vi verujete na večnost, na daljnje življenje duše po smrti. Rekli ste, da še duša potem vedno zanaprej čuti, misli in ravna. In če me veže slovesna prisega, katero imam spolniti po smrti, ali jo je moja duša, če se sploh nahaja, dolžna spolniti? In Bog, če je kje, kateri se je poklical na prič, mora dušo sam prisiliti, da spolni dano prisego, tudi če bi se obotavljala! Odgovorite mi!«

(Dalje prihodnjic.)

Regulacija Pesnice.

Govor dežel. poslanca Ivana Kočevar v deželnem zboru dne 9. okt. 1903.

Visoki deželni zbor! Moj predlog glede nadaljevanja vže začete Pesniške struge stoji na petici, ki jo je na visoki deželni zbor doposlal okrajni zastop Ormoški, katero sem jaz vložil. V tej prošnji in v besedah mojega predgovornika je dovolj dokazano, kako potrebno je nadaljevanje uravnave Pesnice. Usojam si še samo na nekaj visoki deželni zbor opozoriti; ta tretji del pesniške uravnave leži tik izliva Pesnice v Dravo; deveti oddelek tega stavbenega dela je že uravnani in po tem oddelku stopi Drava v Pesniško strugo ter zapreči izliv pesniške vode, tako, da nastane povodenj in to tem ložje, ker je Pesniška struga v zgornjem delu v mariborskem okraju že precej dolg kos uravnana in pritečejo po isti uravnani strugi umazana voda, ilovica in kamenje z veliko hitrostjo do Pesničke ravnine pred Velikonedeljo, da je škoda po povodnji vselej velika. Zategadelj prosim visoki deželni zbor, naj blagovoli izročiti moj predlog za hitrejšo nadaljevanje uravnave Pesničke struge kulturnemu odseku.

Predlog poslanca Kočevarja in tovarišev dne 30. okt. 1903:

Pred nekaj leti je še tvorila Drava v okraju Ormož deželno mejo med Štajerskem in Hrvaškom. Tekom nekaj let, posebno pa od tega časa, odkar se je vsled uravnave Drave na hrvaški strani struga pod dravskim mostu zožila, ker spremeni reka takoj pod dravskim mostom svojo smer in ker je na tem mestu posebno deroča, vsled tega je voda na celem obrežju od Ormoža do Središča spodjedla naobrežna polja v občinah mesto Ormož, Pušenci, Frankovci, Loperčič, Obrež in Grabe ter si naredila strugo po štajerski zemlji. Najboljša polja in travniki so postali v imenovanih občinah žrtev deroče reke in imajo posestniki na nasprotnem obrežju samo pesek in kamenje kot njihovo last. Bati se je torej, da bode Drava v kratkem še ostala rodovitna polja ugonobila. Podpisani torej predlagaj: Visoki deželni zbor naj sklene: Deželni odbor se pozivlja, da predlaga pri c. kr. vladi, katera je uravnava Drave in dozdravne obrežne utrditve izvršila, da se delo takoj nadaljuje na ta način, da se ohranijo v občinah mesto Ormož, Pušenci, Frankovci, Loperčič in Grabe stanujoči posestniki pred nadaljno poškodbo na njihovih zemljiščih.

Interpelacija dežel. poslanca Kočevarja in tovarišev v deželnem zboru dne 30. okt. 1903 na deželni zbor štajerski:

Minolo leto je predložil deželni poslanec baron Störk visokemu dežel. zboru prošnjo kmetijske zadruge na Cvenu pri Ljutomeru za ustanovo kmetijske zimske šole. Visoki deželni zbor je sklenil lansko leto v 29. seji to prošnjo oddati dežel. odboru z naročilom, da isti zadevo preišče ter poroča v prihodnjem zasedanju dežel. zbora. O tem se še dosedaj ni poročalo. Ker je pa ustanova zgoraj imenovane zimske šole neobhodno potrebna, vprašajo podpisani: 1. Ali je deželni odbor v zadevi ustanovitve kmetijske zimske šole na Cvenu pri Ljutomeru potrebno preiskal in obravnaval? 2. Če se je to izvršilo, ali je deželni odbor v svojem preiskovanju in o stavljenem vprašanju takoj poročati?

Politični ogled.

Zopet vdarec Slovincem v obraz. Kakor poročajo slovenski listi, prestavil je grof Gleispach zopet slovenskega avskultanta, kateri bi bil v kratkem imenovan adjunktom, iz Štajerskega na Kranjsko in sicer g. Davorina Zwitter iz Celja v Novomestu. To pa že presega vse meje! Čaravno so proti takemu počenjanju ugovarjali že vsi slovenski listi, vse slovensko ljudstvo v političnih društvi in shodih, stori to grof Gleispach zopet, ne meneč se za voljo in zahteve naroda. Kajti kakor nalašč, posmehujoč se slovenskemu narodu, je prestavil slovenskega avskultanta iz Štajerskega na Kranjsko. Čas, vidiš, slovensko ljudstvo, kako tebe preziram in zaničujem, da nalašč to storim, kar tebi ni po volji. Ljudstvo bode sicer zopet naprej ugovarjalo pri različnih prilikah, a Gleispach bode i naprej delal kar bode hotel, ker bodo tudi naši poslanci delali, kar bodo hoteli. Ljudski poslanci morajo vendar poslušati glas ljudstva!

Dopisi.

Iz Slovenskih goric. (Narodne razmere.) Povpraševal bi popotnik, kateri bi hodil čez Slovenske gorice: Ali niso tukaj Slovenske gorice? Odgovor bi dobil, da so sicer slovenske, a žalbog zunanje lice tega biserja slovenskega Štajerja je sumljivo. Zakaj? Na vsaki hiši, katera nosi to ali to številko, je zapisana v nemščini tudi občina. Sramotimo s tem sami sebe tako zelo, da pač ni čudno, da nas narodni nasprotniki imenujejo narod s hlapčevsko omiko. Zares, to je hlapčevska služba, s katero hote ali nehote služimo nemškutarjem. Ti zavedno slovensko ljudstvo! ali se ne čutiš užaljeno in ponižano, ker se šopirijo po tvoji zemlji, podedovani od hrabrih slovenskih očetov, nerazumljivi nemški napisi, ki se rogajo tvojemu narodnemu čutu. Vi občinski predstojniki, odprite vendar enkrat svoje oči! Vi občinski odborniki, predlagajte v občinskih sejah, da se odstrani ta črna madež iz površja milih Slovenskih goric. Ne klečeplazimo pred nemškutarji! Pokazati je treba dejansko, da smo zavedni, da ne maramo onih, kateri nas tlačijo, ter stopimo kakor eden mož v narodni boj za obstanek. Videli bode, kako se nas bojijo tisti, kateri nas hočejo uničiti v narodnem oziru. Vprašajmo moža katerekoli narodnosti, kaj je. S ponosom nam odgovori, da je sin tega ali onega naroda, le mi Slovenci naj bi se sramovali svoje narodnosti ter se kazali svetu v tej umazani krinki janičarja ali Judeža. Ali nam mar ni Bog dal našega jezika kakor drugim narodom? Čemu se sramovati? Zatorej, predragi prebivalci Slovenskih goric! storite korake k temu, da bodo zares »Slovenske gorice«! — Proč z nemškimi napisi!

Iz Ribnice na Pohorju. (Nova občinska hiša.) Pohorski Ribničani so si postavili lepo enonadstropno občinsko hišo, v kateri bode imela občina svojo pisarno, stanovanje za orožnike, zdravnika, za katelega se je že služba razpisala, — občinskega slugo in druge. Te hiše je bilo silno potreba, ker se je od pisarne morala plačevati najemnina ter se občinski akti niso mogli tako lepo shranjevati. Postavila se je na »beneficijatom« zemljišču, katero se je z dovoljenjem preč. kn.-škofijstva in visoke c. kr. namestniške odkupilo.

Dne 22. okt. se je vršilo slovesno blagoslovljenje hiše blagohotno po č. g. dekanu Hrasteljnu.

Iz Staregatrga pri Slovenjgradu. (Tombola v prid šolske kuhinje.) Prav veselega srca moremo poročati, kako so letos obilo darovali kmetje za šolsko kuhinjo okoliške šole v Slovenjgradu. Zatorej je naša dolžnost, da se v imenu uboge šolske mladine prav iskreno zahvalimo vsem blagim g. darovateljem za poslana darove. Tisočra hvala! Pa to še ni dovolj! Saj otrok, ki pride po dve do tri ure daleč v šolo, ne potrebuje samo hrane, ampak tudi obleke. Saj se vedno sliši večkrat proseč glas: dajte nam obleke, dajte nam obuvalo, da bodemo mogli v šolo, posebno pa zdaj, ko se prične šolsko leto in se bliža zima. V to svrhu bode krajni šolski svet dne 15. novembra priredil tombolo v prostorih »Narodnega doma« v Slovenjgradu v prid šolske mladine. Prav uljudno se vabijo vsi od blizu in daleč k prav obilni udeležbi. Prosijo se tudi vsi, ki imajo količkaj čuteče srce za ubogo mladino, da bi blagovolili poslati prav obilo daril za tombolo krajnemu šolskemu svetu. V imenu mladine se zanaprej zahvaljujemo vsem, ki bodo količkaj pripomogli k dobremu uspehu te dobrodelne tombole. Zatorej dne 15. novembra v Slovenjgradec na tombolo.

Od Mislinje. (Opazovanje popotnika.) Med tiste srečne ljudi se stejem, ki imajo počitnice. Za me so bile letošnje počitnice posebno vesele, ker sem imel priliko nekoliko potovati. Z vlakom sem se peljal iz

Spod. Dravograda v Velenje. Pri oknu sem sedel ter opazoval krasno in rodovito dolino, po kateri šumi deroča Mislinja. Pri pogledu na zeleno Pohorje sem se pa zazibal v prijetno misel, da prebiva na teh mogočnih gorah Slovenec. »Slovenski svet, ti si krasan«, bi bil skoro zapel. A vlak je postal, sprevodnik pa je zaklical: Missling. Opazil sem, da imajo postaje ob tej železnici sicer dvojezične napise, a vendar se sliši povsod samo blažena nemščina. Sprevednik bi bil morebiti kaznovan, če bi se predrznil izustiti slovensko ime. Kdo ve?! Ozrem se skozi okno, da se poslovim od lepe doline in gorskih velikanov. In tu — presenetilo me je. Okoli 50 izstisov »Štajerca« se je valilo tja proti pošti v Št. Lenartu. Žalostno, a resnično! Obrnil sem se tja do svojih sopotnikov, ki so mi blagovoljno razložili, da je (v Št. Lenartu) v Mislinji pošta za več župnij. Zvedel sem torej, da ostane največ »Štajercev« v Št. Lju. Neki Hufer jih ima baje 18. Približno deset jih roma potem v Dolič, Št. Vid nad Valdekom se lahko ponaša samo z nekaterimi, zelo mnogo jih pa gre v Brde in Golavabuko, menda zato, ker v bralnem društvu v Št. Martinu »Štajerca« ne trpijo. Pri vsem tem je pa najbolj žalostno, da imajo celo tega nepotrebne gosta v boljnih hišah. Marsikje bi lahko človek vzdihnil: Kdo bi si bil mislil! — Slovenski kmet! Ali se vedno nisi prišel do prepričanja, da je »Štajerc« sovražnik tvojega naroda? Le opazuj ga! Slovenske duhovnike in posebno slovenske odvetnike (dohtarje pravi »Štajerc«), ki se potegujejo za pravice našega naroda, napada na ostuden način. Zaksj ne zbada in blati nemških odvetnikov? Z največjim veseljem udriha po naših zadrugah, priporoča pa samo nemške trgovce. In, ali se morebiti hočeš učiti iz »Štajerca« lepe in fine slovenščine? Urednik »Štajerca« se sicer sam ponaša, da je obiskoval visoke šole, a gotovo je naredil veliko sramoto g. profesorju, ki mu je dal na gimnaziji v Celju iz slovenščine prvi red s stavkom, ki ga je zapisal sam in ki se glasi: »... sem posvetil vso moje znanje »Štajercu.« V 3. razredu ljudske šole vedo vsi učenci, kako bi se ta stavek glasil pravilno. Ptujski žgenjepivci govore lepše. — Slovenski kmetje! Vaši očetje so peli nekaj:

Po hribih se tudi Slovenec baha,
Ker toliko deželo pred seboj ima.

O, kakšno sramoto jim delate s tem, da drago plačujete svojega izdajalca »Štajerca«! Proč torej z njim! 2 K lahko obrnete v kak boljši namen. Pri družbi sv. Mohorja dobite za 2 K čisto kaj drugega. Vsa imena naročnikov »Štajerca«, ki dobivajo tega korundiča v Mislinji, mi sicer niso znana; če bi jih pa iskal v koledarju družbe sv. Mohorja, bi marsikaterega iskal zastonj. Nekoliko več odločnosti je torej treba. Pokažite jo s tem, da zahajate k narodnim trgovcem in gostilničarjem, ki imajo naročene poštene slovenske časopise. To vam bodi v ponos! O da bi ne bil glas pjiočega v puščavi opomin, ki ga vam s tem daje vas in svojo slovensko domovino ljubeči popotnik.

Dobrna pri Celju. (Naš občinski odbor.) Minilo je leto in dan, kar je »Slov. Gospodar« opozoril slavni občinski odbor dobrnski na tablo z nemskim napisom, ki je visela na občinski hiši ter kazila hišo in celo Dobrno. Tabla z napisom je izginila in občina je oprana nemškutarkega madeža. Pa samo občina, ne pa občinski odbor dobrnski, ali prav za prav nekateri udje slavnega odbora. Slišijo se namreč v narodnem oziru o dotičnih gospodih odbornikih take reči, da si bodo drugi odborniki prihodnjic premislili, predno bodo sedli z dotičniki skupaj k eni mizi, da se posvetujejo o blagru slovenske dobrnske občine. Celi stvari bi ne pripisovali tolike važnosti, a pomenljivo je, da je ravno tisti gospod, ki se je štulil vedno za najbolj narodnega Dobrnčana, da je sedaj pokazal drugo barvo, ki je kaj močno podobna barvi spodnještajerskih nemčurjev.